

Kurayzaoğulları Katliamı İddiası

“Küfretmiş olanlarla karşılaştığınız zaman, onları iyice zayıflatıncaya kadar boyunlarını vurun! Ardından bağı sıkıca bağlayın! **Ondan sonra da ya karşılıksız ya da fidye karşılığı... Ta ki, savaş ağırlıklarını bırakıncaya kadar... İşte böyle! **Allah dileseydi, onlardan intikam alırdı.** Fakat bazınızı bazınızla imtihan etmek için... Allah yolunda öldürülenlere gelince, onların yaptıklarını asla boşa çıkarmayacak! (47/4)”**

İddiaya göre, Muhammed peygamber döneminde, Medine'de bulunan Kurayzaoğulları, Hendek Savaşı esnasında, Mekkeli müşriklerle ortak hareket ettikleri ve bu nedenle, bir bakıma vatana ihanet suçunu işledikleri için; Hendek Savaşı'nın ardından, Kurayzaoğulları'na ait kale, müslümanlar tarafından kuşatılmıştır. Muhasara esnasında, Kurayzaoğulları, kadın ve çocuklarını alarak ve sahip oldukları bütün mallarını Müslümanlara bırakarak, Medine'den ayrılmak istemiş; ancak bu teklifleri Muhammed peygamber tarafından kabul edilmemiştir. Bunun üzerine, Kurayzaoğulları'nın liderlerinden Kab b. Esed, kavmine bir konuşma yaparak, Muhammed peygamberin Allah'ın elçisi olduğunun kendilerince de anlaşıldığını (!) ve onun peygamberliğinin kabul edilmesi gerektiğini söylemiş; bu teklif kabul görmeyince, kadınları ve çocukları öldürerek savaşa devam etmeyi önermiş; ancak bu da kabul görmeyince, Müslümanların kendilerinden saldırı beklemediği bir zamanda, yani Cumartesi günü saldırmayı ve bu şekilde Müslümanları hazırlıksız yakalamayı teklif etmiş; fakat bu da kabul görmemiştir. Sonuçta, uzun süren bir direnişin ardından, Kurayzaoğulları, kendileri hakkında hüküm vermesi için Sad b. Muaz'ın hakemliğine başvurulması şartıyla, teslim olmaya razı olmuşlardır. Bunun üzerine, o sırada ağır yaralı vaziyette bulunan ve bu Yahudi kabilesine yakınlığıyla bilinen Sad b. Muaz'ın hakemliğine başvurulmuş; o da, Tevrat'a göre hüküm vererek, esir erkeklerin tümünün öldürülmelerine; kadın ve çocukların ise ganimet olarak dağıtılmasına hükmetmiştir. Bunun üzerine 400-900 civarında Yahudi esir öldürülmüştür.

Bu iddia, her şeyden önce, birtakım mantıksal tutarsızlıklar ihtiva etmektedir: Muhasara esnasında, Kurayzaoğulları'nın kadın ve çocuklarını da alarak ve sahip oldukları bütün malları Müslümanlara bırakarak Medine'den ayrılma isteklerini geri çeviren (!) peygamberimizin, ne hüküm vereceği belli olmayan bir sahabinin hakemliği ile savaşın sonlandırılmasını kabul etmesi, makul değildir! Yukarıdaki iddiada anlatılan olaylar ve özellikle sürecin sonunda alınan ve uygulanan karar, Kuran'da tanımlanan savaş hukukuna (mesela, 47/4) tamamen aykırıdır. Bir sahabinin, Kuran dururken, Kuran'a aykırı bir Tevrat ayetine göre karar alması ve peygamberin de buna ses çıkarmaması düşünülemez! Ayrıca, bu olaydan bahsettiği düşünülen Kuran ayetlerinde (33/26-27), düşman kuvvetlerinin bir kısmının öldürülüp, bir kısmının da esir alındığı ifade edilmekle birlikte (ki bu savaşların doğal sonucudur), teslim alınan yüzlerce esirin acımasızca katledildiğine dair bir ifade bulunmamaktadır.

Lancaster Üniversitesi'nden (İngiltere) Walid Najib Arafat (ö. 2005), 1976 yılında Journal of the Royal Asiatic Society of Great Britain and Ireland (JRAS) dergisinde yayımlanan "New Light on the Story of Banu Qurayza and the Jews of Medina" başlıklı makalesinde,

- Kurayzaoğulları katliamını anlatan hikayenin, İbn İshak tarafından, Yahudi kaynaklarından da yararlanılarak değişik rivayetlerin bir araya getirilmesi ile oluşturulduğunu ve böylece hadisenin gerçekleştiği düşünülen tarihten çok daha sonraları üretildiğini,
- hikayenin kaynaklarının çoğunun dayanaksız ve güvenilir olmadığını,
- hikayenin kökenlerinin, çok daha eski birtakım efsanevi olaylara kadar uzanıyor olabileceğini

ifade etmiştir.

Gerçekten de, tarih boyunca Yahudiler, toplumu ortak acılar ve idealler temelinde birleştirerek kendi milli kimliklerini güçlendirmek maksadıyla, birtakım katliam iddialarını ve kahramanlık öykülerini gündeme getirmişlerdir. İşte bunlardan biri de, WN Arafat'ın sözünü ettiğimiz makalesinde dikkat çektiği gibi, "Masada Efsanesi"dir. Bu efsaneye göre (Josephus, The Wars of the Jews), Roma zulmünden kaçan Yahudiler İsrail'deki Masada kalesine sığınmışlardı. Romalılar bu kaleyi uzun bir süre kuşatma altında tutarlar; ancak kaleyi ele geçiremezler. Kuşatmanın sonuna doğru, liderleri Eleazar, Masada kalesindeki Yahudilere bir konuşma yaparak, teslim olmaktansa ölmenin daha doğru olacağını anlatır. Sonunda, içlerinden seçilen bir grup, kadın ve çocuklar da dahil olmak üzere önce 950 kişiyi öldürür; ardından da birbirlerini... Ancak 1963'te Yigael Yadin başkanlığında başlayan ve devam eden arkeolojik kazılarda, iddia edilen sayıda iskelet kalıntısına rastlanmadığı gibi, kitlesel bir intiharı destekleyecek kanıtlara da ulaşamamıştır.

Sonuç olarak, söz konusu olaydan bahsettiği düşünülen ayetlerin metnine ve Kuran'da tanımlanan savaş hukuku ilkelerine tamamen aykırı duran, kendi içinde mantıksal çelişkiler barındıran, yeterli tarihsel kanıttan uzak ve eski Yahudi efsanelerinden izler taşıyan böylesi bir katliam iddiasını kabul etmenin doğru olmayacağı sonucuna varılabilir.

Her şeyin en doğrusunu Allah bilir!